

Echinopsis spec., foto Miroslava Kopicová

OBSAH

SPOLKOVÉ ZPRÁVY.....	2
59. výstava kaktusů a sukulentů SPKS Praha – 29. 5. 2026 – 13. 6. 2026.....	2
Nabídka nových klubových trik s logem SPKS Praha	4
Kalendář akcí – přednášky a ostatní akce	5
Vyhodnocení fotografické soutěže SPKS	5
Knihovna SPKS.....	5
Novinka v naší knihovně: J. Lodé – Taxonomy of the Cactaceae Vol. III – Vol. VI	6
CO BYLO	7
Vít Zavadil – Argentinské Austrocactusy – 19. 2. 2026.....	7
CO BUDE.....	8
Skochovice 2026 – 29. 8. 2026	8
Setkání Notosekce ve Slavkově u Brna – 22. 8. 2026	8
RŮZNÉ.....	8
Dámský koutek.....	8
Sběratelství a umění	11
Vzpomínka na Václava Větvíčku (13. 1. 1938 – 29. 7. 2026).....	12
Bylo, nebylo	13

SPOLKOVÉ ZPRÁVY

59. výstava kaktusů a sukulentů SPKS Praha – 29. 5. 2026 – 13. 6. 2026

Koncepce výstavy se připravovala již od konce předchozího roku, do konce dubna jsme neměli úplně jasno, co budeme vlastně vystavovat, protože chladné počasí se letos protáhlo poměrně dlouho do dubna. Nakonec výstavní část a účast členů Spolku předčila naše očekávání. Nechci komentovat jednotlivé výstavní expozice, co nemohu opomenout je na náš spolek významně vysoká účast vystavovatelů a i těch, kteří výstavu provozně zajistili. Tímto všem děkuji. Výstavu navštívilo 2511 platících návštěvníků, což je nejméně za poslední léta. Poměrně hodně jsme investovali do reklamy (bez ní to bohužel nejde), patrně jsme se netrefili tak, abychom oslovili i návštěvníky z řad laické veřejnosti.

Součástí výstavy byla i 19. pražská muzejní noc, výstavu tak navštívilo dalších cca 1200 návštěvníků (vstup byl zdarma). Asi polovina návštěvníků muzejní noci byli cizinci a zbytek ti, kteří z různých důvodů výstavu nenavštívili během otevíracích hodin anebo si výstavu chtěli užít i za umělého osvětlení. Někteří k nám zavítali i cestou z divadla nebo z restaurace. Atmosféru dokreslovaly intenzivní hlasy žab z tropického skleníku, který byl součástí prohlídkového okruhu.

Vlastní výstavu jako obvykle zahájila vernisáž, která probíhala jako v posledních letech v neformálním a přátelském duchu. Na vernisáž byli pozváni všichni vystavovatelé, organizátoři a významní příznivci Spolku. Mimo nich jsme rovněž pozvali ty členy, kteří jsou členy Spolku 30–39 let a ty, kteří dosáhli významných milníků v délce členství (40, 50, 60 let). Dále jsme pozvali našeho nejdéle žijícího a aktivně kaktusařícího člena – pana Rostislava Šidáka, který se letos dožívá devadesáti dvou let a jeho manželku Lenku Šidákovou, letos devadesátiletou. Ještě jednou přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a aktivity.

Pozvánka na vernisáž 59. výstavy Spolku,
autor Barbora Zachovalová.

Letos jsme využili nabídku naší členky paní Barbory Zachovalové, která pro nás vytvořila pozvánku na vernisáž. Na výstavě jsme představili kolekci trik s novým znakem Spolku, zájemci si je mohli objednat.

Lubomír Berka

Letošní výstavy se prezentací svých rostlin zúčastnilo 43 našich členů, z toho 19 většími expozicemi 1 m² a více. Byly bohatě zastoupeny kaktusy i „ostatní“ sukulenty, většinou velké vzrostlé rostliny, ale na své si přišli i milovníci těch menších. Výstava byla doplněna většími obrázky kaktusů, nově vytisknutými fotografiemi P. Tvrdíkové z lokalit a novoročenkami s kaktusovou tematikou od J. Vochozky.

„Nekaktusové“ sukulenty byly zastoupeny čtyřmi expozicemi. P. Pavelka představil větší sukulenty rodů *Bursera*, *Commiphora*, *Erythrina* a *Fouquieria*, které je však možnost pěstovat také jako bonsaje.

Prezentace J. Hušnera byla tvořena sedmi druhy rodu *Othonna*, třemi druhy rodu *Pelargonium* a jedním druhem rodu *Tylecodon*. Všechny rostliny se vyznačují obráceným režimem léto/zima, v našich podmínkách byly tedy během výstavy ve stavu odpočinku. Z. Mynář nám představil kolekci rostlin rodu *Euphorbia*. M. a V. Jarošovi nám představili madagaskarské sukulenty, např. rody *Euphorbia*, *Ipomoea*, *Aloe*, *Pachypodium* a další.

Další kolekce byly zaměřeny na jednotlivé druhy nebo rody kaktusů. J. Fejfar představil sbírku svých oblíbených *Echinocactus horizonthalonius*, J. Vařečka se zaměřil na variabilitu *Gymnocalycium monvillei*, u kterých jsme se během výstavy dočkali i květů. Naopak pestrost více druhů *Gymnocalycium* nám u svých rostlin ukázal L. Berka. Dále jsme na výstavě mohli vidět kolekci Matucan J. Starosty nebo desítky let staré *Eriocactusy* našeho nového vystavujícího J. Hanzelky. Zajímavou kombinaci velkých rostlin *Ferocactusy* a *Euphorbií* vytvořil P. Heřtus. P. Jansa se zaměřil na peruánské kaktusy, k vidění byly ve sbírkách spíše sporadicky zastoupené rody *Arequipa*, *Corryocactus*, *Haageocereus*, *Islaya*, *Loxanthocereus*, *Matucana* a *Morawetzia*. Severoamerické kaktusy rodů *Ariocarpus*, *Lophophora* a *Mammillaria* nám představil V. Myšák. Tradičně byly k vidění mrazuvzdorné *Echinocereusy* a *Delospermy* A. Quaisera.

Profilem své sbírky se prezentoval V. Hlaváček, který se s námi podělil o své skvosty například z rodů *Ariocarpus*, *Lophophora*, *Obregonia*, *Oreocereus*, *Mammillaria* a *Parodia*. J. Brož rovněž představil průřez svojí sbírkou, jeho kolekci vévodily krásné rostliny mezirodových hybridů *Ferobergií*. Poutavou expozici připravil G. Brejník, uprostřed metrový *Cleistocactus* obklopený dalšími kaktusy a sukulenty, vše ozdobeno dolomitovými kamínky. Ukázku bytové sukulentní dekorace představil L. Richtr, k vidění byly pěkné rostliny rodů *Astrophytum*, *Echinocactus*, *Mammillaria* a *Melocactus*. Mrazuvzdorné keramické misky vlastní výroby osázené sukulentními rostlinami nám prezentoval P. Batal. A nesmíme zapomenout na tradiční expozici kvetoucích kaktusů ze sbírky Botanické zahrady, kterou připravil T. Procházka.

Naši členové se také prezentovali několika desítkami solitérních rostlin, část z nich nás potěšila svými květy. Tato část výstavní expozice dokazuje to, že i v menších sbírkách (na balkónech nebo okenních parapetech) lze vypěstovat kvalitní exempláře a je inspirací pro další kaktusáře, kteří by se též mohli pochlubit svými výpěstky při příštích výstavách. Pestrost vystavených rostlin dokládá alespoň částečný přehled rodů, které byly k vidění – kolekce *Astrophytum*, *Echinocactus*, *Ferocactus*, *Eriocactus*, *Echinopsis*, *Neoporteria*, *Denmoza*, *Lobivia*, kvetoucí *Parodie*, *Mammillarie* včetně šesti růstových forem *M. elongata* a mnoho dalších. Z „nekaktusových“ sukulentů jste si mohli prohlédnout zástupce rodů *Agave*, *Aloe*, *Haworthia*, *Nolina*, *Operculicarya*, *Pachypodium* a další.

Pro úplnost musím zmínit i bohatou nabídku prodejních kaktusů a sukulentů, celkem pěstitelé nabídli 13 114 rostlin, z nichž se téměř 65 % prodalo.

Děkujeme vystavovatelům a všem ostatním, kteří se podíleli na přípravě letošní výstavy, za vynikající spolupráci. A co napsat na závěr? Vypůjčím si příspěvek jedné návštěvnice, který nám zanechala ve výstavní návštěvní knize: „Na tuto výstavu se těším už rok dopředu. Je to tu moc krásné a zajímavé. Až odejdu, budu se těšit na příští!!!“ Jako garant výstavy to cítím podobně a již se těším na spolupráci s vámi všemi při přípravě příští, tentokrát jubilejní 60. výstavy.

Daniel Haisel

Lubomír Berka a pan Rostislav Šidák

Pohled na účastníky vernisáže

59. výstavy SPKS Praha

Pohled do dosud „nevypleněné“
prodejní části před zahájením výstavy.

Výstavní expozice Václava Hlaváčka

všechny fotografie Bohdan Sochor

Nabídka nových klubových trik s logem SPKS Praha

Spolek nechal navrhnout edici klubových triček s naším novým logem. Trička jsme představili na letošním Sympoziu. Máte možnost si je objednat a reprezentovat náš klub v novém stylu, objednávky budou vyřizovány do vyčerpání zásob.

Podrobnosti:

- Cena: 300 Kč / kus
- Odběr: Trička bylo možné vyzvednout na letošní výstavě. Novým zájemcům a těm, kteří si je na výstavě nevyzvedli, bude tričko zasláno na jeho adresu během měsíce září.

Jak objednat? Stačí uvést následující údaje a objednat:

- Jméno a příjmení
- Vaši adresu pro doručení (pro případ, že byste se výstavy nemohli zúčastnit a tričko bychom vám posílali poštou, pak bude k ceně za trika ještě připočítáno poštovné).
- Barevná varianta: modrá/běžová (modrá je trochu světlejší než na fotografii)
- Velikost: S / M / L / XL / XXL
- Počet kusů

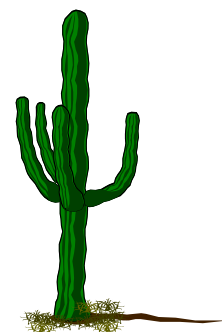
Objednávky zasílejte na e-mail: info@spks.cz.

Kalendář akcí – přednášky a ostatní akce

Přednášky se konají ve Velké geologické posluchárně UK, Albertov 6, Praha 2
každý 3. čtvrtek v měsíci, začátek v 18.00 hod., sál otevřen od 17.45 hod.

Termínový kalendář na rok 2026					
měsíc	výbor	knihovna		přednáška	přednášející – téma
Září	10.9.	3.9.	17.9.	17.9.	René Samek – Rozmanitý svět opuncí
Říjen	1.10.	1.10.	15.10.	15.10.	Pavel Tůma – Astrophyta po lokalitách 2/2
Listopad	5.11.	5.11.	19.11.	19.11.	Vladimír Šamalík – Mexiko – Baja California
Prosinec	3.12.	3.12.	17.12.	17.12.	Tradiční vánoční schůze

Vyhodnocení fotografické soutěže SPKS

Na opakovanou výzvu jsme od členů našeho Spolku obdrželi fotografie pouze od paní Miroslavy Kopicové. Vybraný obrázek je uveřejněn na první stránce tohoto věstníku. Dále jsme dostali ještě fotografie od p. Miroslava Sochůrka, člena Klubu kaktusářů v Břeclavi. Ty uveřejníme v příštím Věstníku. Ostatní členy tato iniciativa pravděpodobně nezaujala. Je to škoda, protože jsme tím chtěli obohatit naše Věstníky.

Jan Mynář

Knihovna SPKS

Naše spolková knihovna je otevřená všem členům i korespondenčně. Věnujeme část spolkového rozpočtu na neustálé doplňování knihovny. Aktuální stav literatury a DVD je k dispozici na webových stránkách Spolku: <http://www.spks.cz/knihovna.html>

Těšíme se na shledání s vámi v pravidelných dnech – každý první čtvrtek v měsíci od 16 do 17 hod (v tento den následuje výborová schůze) a třetí čtvrtek v měsíci, od 16.30 do 17.30 hod (následuje přednáška).

Nabízíme videozáznamy z našich přednášek, přepošleme vám je v elektronické podobě nebo umožníme jejich stáhnutí z našeho úložiště. S požadavky se obraťte na Jana Kintla jan.kintl01@gmail.com

Novinka v naší knihovně:

J. Lodé – Taxonomy of the Cactaceae Vol. III – Vol. VI

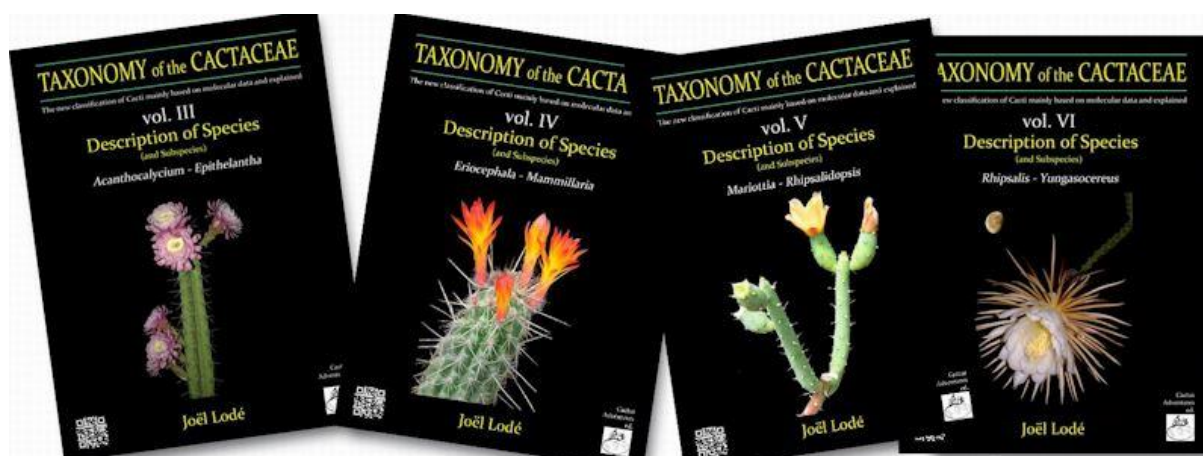
V roce 2015 představil Joël Lodé svůj pohled na klasifikaci kaktusů v původně dvousvazkovém díle „Taxonomy of the Cactaceae“, přičemž se opíral především o molekulárně genetické studie jiných autorů. Představil a uznal 177 rodů, ale druhy byly pouze vyjmenovány. S dalšími čtyřmi svazky, které vyšly na jaře letošního roku, je dílo kompletní: nyní obsahuje také popisy přibližně 2860 druhů a poddruhů ze 185 rodů, které v současnosti uznává.

Struktura encyklopedických částí je ve všech čtyřech svazcích stejná: nejprve popisy taxonů (rody, druhy, poddruhy), následuje část o pěstování a přírodních podmínkách a zobrazení semen. Popisy jednotlivých taxonů jsou do značné míry standardizované a ve srovnání s jinými encyklopediemi o kaktusech neobvykle podrobné. U abecedně seřazených taxonů a jejich názvů je uveden autor, původní publikace, typ a původ názvu; jednotlivé popisy doplňují informace o stanovišti a rozšíření, stavu ochrany v přírodě a způsob pěstování, a více či méně rozsáhlé komentáře. Třetí svazek po úvodu začíná stručným systematickým přehledem podčeledí, kmenů, podkmenů a rodů. Následuje seznam nesprávně napsaných názvů kaktusů. V šestém svazku je také část o taxonech kaktusů pojmenovaných po lidech; osoby, po kterých byly taxony pojmenovány, jsou zde vyobrazeny (pokud byly obrázky k dispozici). Svazek končí několika fotografiemi autora a jeho cest, jednoduchou mapovou částí zobrazující země původu kaktusů (a hlavní administrativní jednotky, jako jsou státy, provincie atd.; podobně jako ve druhém svazku) a seznamem použité literatury. Nakonec je zde rejstřík rodů, druhů a poddruhů zahrnutých ve čtyřech svazcích. Bohužel však neexistuje žádný rejstřík obsahující všechna synonyma uvedená v knize.

Pokud jde o rody, Lodé pokračuje v trendu, který začal po vrcholu na začátku 90. let, kdy D. Hunt a další autoři uznali pouze 98 rodů z čeledi kaktusovitých, on nyní uznává více rodů. Při rozpoznávání rodů (a druhů) se Lodé do značné míry opírá o molekulární fylogenetické stromy publikované v posledních desetiletích. Zde je jistá slabina Lodého pohledu, protože konečné slovo o tom, jak je interpretovat a které větve by měly být uznány na jaké taxonomické úrovni, dosud rozhodně ještě nepadlo. Pro nadšence do kaktusů je to však spíše druhořadé. Důležitější je, že s těmito čtyřmi svazky dostává encyklopedie kaktusů superlativů: žádné jiné dílo neobsahuje tolik podrobných popisů, tolik fotografií všech v současnosti známých kaktusů (a souvisejících druhů) a tolik fotografií semen! Specialisté na jednotlivé rody mohou mít jistě odlišné taxonomické názory, hodnota tohoto mamutího díla spočívá v bohatství informací a komplexním představení celé čeledi kaktusovitých!

Čtyři svazky s celkovou hmotností 12 kg nejsou těžkou váhou jen co do obsahu. Pouze v počtu stran zůstává Backebergovo šestisvazkové dílo „Die Cactaceae“ se svými 4 041 stranami nepřekonané, Lodého šestidílná práce jich má „jen“ 3 819. Kvalita tisku fotografií je dobrá. Svazky III až VI jsou k dispozici pouze jako sada, nikoli jednotlivě. Ti, kteří si je zakoupí, dostanou první dva svazky z roku 2015 ve formě bezplatného stažení ve formátu PDF. Cena je vysoká, ale rozumná.

Lubomír Berka

CO BYLO

Vít Zavadil – Argentinské Austrocactusy – 19. 2. 2026 Elegantní západní expedice za dekorativními diamanty

Přednášky Víta Zavadila mám rád, vyhovuje mi jeho příjemný kultivovaný přednes, který není zaměřený jen na hlavní téma přednášky, často „uniká do odboček“, ve kterých posluchače seznamuje s dalšími přírodními jevy v oblasti, kde se zrovna v přednášce vyskytuje. Často se jedná o ptáky, na které se specializuje, na atmosférické jevy, čas od času zběhne k astronomii a podobně.

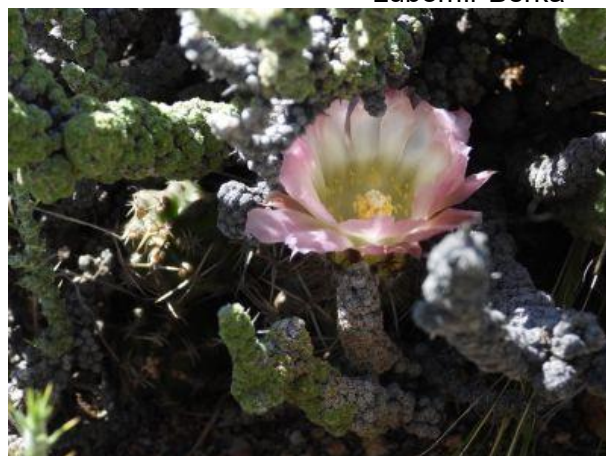
Přednáška byla zaměřena hlavně na čtyři nové taxony rodu *Austrocactus*, které byly popsány v roce 2025 v práci publikované T. Böhnertem s kolektivem: Systematická a taxonomická revize rodu *Austrocactus* založená na morfologických a genetických datech. Všechny nové druhy rodu *Austrocactus* popsali manželé Sarnesovi a jsou to: *Austrocactus decorus*, *A. diamantinus*, *A. elegans* a *A. occidentalis*. Manželé Sarnesovi jsou názoru, že v Patagonii je ještě řada nenalezených novinek, které si zaslouží platný popis. V. Zavadil si myslí, že čím více tam jezdí, tak je tam více nových odlišných rostlin. Přednáška to byla zajímavá, v krátkosti si dovolím charakteristiky jednotlivých představených rostlin.

- *Austrocactus decorus* – typovou lokalitou je Chos Malal, Chubut, Argentina. Jedná se o rostlinu s válcovitým stonkem, který vždy leží na povrchu země. Vyskytuje se ve dvou formách – světlá a tmavá. To se týká jak otrnění, tak barvy květu. Rostliny rostou v kamenitém substrátu, ukryté v nízkých travinách.
- *Austrocactus diamantinus* – byl nalezen na Cerro Diamante na Pampa del Diamante, tvoří rovný sloupovitý stonek, rostoucí v keřích, tvoří pubescentní otrnění. Vzhledem se podobá *A. bertinii*, ale geneticky je odlišný.
- *Austrocactus elegans* – roste na úbočí sopky Troven, stonek je na austrokactusy atypického vzhledu, je kulovitý až mírně válcovitý (podobný *Pyrrhocactus*), otrnění je různé barvy, květy jsou rovněž variabilní žlutozelené s hnědými konci, ale i s červenohnědými konci anebo čistě žluté.
- *Austrocactus occidentalis* – pochází z okolí města Esquel v provincii Chubut. Stonek je mírně protáhlý válcovitý, květ je žlutý až oranžový s fialovou bliznou, polehává po zemi. Dobře se pěstuje.

Na lokalitách se vyskytovaly i další patagonské druhy kaktusů: *Maihuenosis platyacantha*, *Maihuenia poepigii* a překvapivě i *Notocactus submamulosus*. Z dalších austrokactusů jsme viděli *A. bertinii*, *A. coxii* ?? se žlutými květy, *A. snopkae* (*longicarpus*?).

Jak jsem se v úvodu zmínil, došlo i na ptáky, z těch, které Vítek promítal a komentoval např. kachna bystřinná (***Merganetta armata***), hrdlička černouchá (*Zenaida auriculata*) a hrnčířík prostý (*Furnarius rufus*). Na závěr jsme zprostředkovaně navštívili paleontologickou lokalitu, kde byli nalezeni dinosauři: *Argentinosaurus* a *Giganotosaurus*.

Lubomír Berka

CO BUDE

Skochovice 2026 – 29. 8. 2026

Sekce pěstitelů sukulentů (SPS) pořádá ve Skochovicích v letošním roce setkání svých členů a ostatních přátel. Program přednášek naleznete na přiložené pozvánce.

SKOCHOVICE 2026
SOBOTA 29. 8. 2026
SÁL HASIČÁRNY VE SKOCHOVICÍCH (VRANÉ n. V.)
PROGRAM:
PÁTEČNÍ PŘEDVEČER: MICHAEL PINTER (RAKOUSKO)- VÝBĚR HYACINTHACEAE
SOBOTA 29. 8. 2026: 8- 10h BURZA ROSTLIN
OD 10h CYKLUS 3 PŘEDNÁŠEK S MEZIPŘESTÁVKAMI NA OBČERSTVENÍ:
ROMAN ŠTARHA- SEVEROZÁPADNÍ KEŇA A LAKE TURKANA
MICHAEL PINTER- FASCINUJÍCÍ NAMAQUALAND- DOMOV SUKULENTNÍCH POKLADŮ
JAROMÍR CHVASTEK- DALŠÍCH 5000KM PO NAMIBII (POŘADÍ PŘEDNÁŠEK SE MŮŽE ZMĚNIT)
SOUČÁSTÍ PROGRAMU BUDE AUTOGRAMIÁDA KNIHY J. CHVASTKA A T. MALÍŘE- SPADLA KLEC ANEB MADALA VYPRÁVÍ
(DRSNÁ REPORTÁŽ O BLAHÉM LOVU SUKULENTŮ V JIŽNÍ AFRICE A JEHO NEBLAHÝCH NÁSLEDČÍCH)
ZVEME VŠECHNY ČLENY A PŘÁTELE SEKCE PĚSTITELŮ SUKULENTŮ
TRADIČNÍ OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Setkání Notosekce ve Slavkově u Brna – 22. 8. 2026

Každoroční setkání přátel notokaktusů proběhne v Restauraci na golfu. Přednášky proběhnou v golfové klubovně, poplatek ve výši 100 Kč. Zahájení programu v 10 hodin. Ubytování je možné v internátu Střední školy Slavkov – Austerlitz, Tyršova 479, Slavkov u Brna. V neděli návštěva sbírky Vladimíra Ryšavého ve Slavkově a sbírky Tomáše Lachkého v Hodějicích.

Kontakt Tomáš Lachký, 775 658 897, tomik3@atlas.cz

RŮZNÉ

Dámský koutek

Od Mirka k Mirce aneb za kaktusy i knedlíky

Lovci lebek, lovci kaktusů... a pak jsem tu já. Něco jako Evžen – lovec žen. Jen s tím rozdílem, že mě zajímají ženy kaktusářky. Má to své důvody a věřte, že jen ty nejlepší. I když tomu občas někdo nevěří.

Asi v sobě nosím trochu čarodějnické energie. Ne každá žena je ochotná mě pustit až ke svým kaktusovým pokladům. Někdo si možná říká: „Ta se bude vyptávat. A ještě to pak někde napíše.“

No právě.

„Tak Mirku, známe se už pěknou řádku let. U Tebe jsem ještě nebyla. Nemáš na nějakou šikovnou kaktusářku kontakt?“ Mirek chvíli přemýšlel a pak povídá: „Zajeď za Mirkou.“

Jenomže než jsem se dostala ke kaktusům, přišla řeč na Barboru.

Ne na paní Barboru. Na tu Barboru.

Napadlo mě, jestli se mě místní nebojí. Že budu zkoušet z latinských názvů? Nebo budu šmejdit po skleníku a hledat senzační příběh? Tož dobrá. Klidně skočím do Barbory. Říká se, že její radioaktivní síla smyje všechny postranní žurnalistické úmysly. A když už nic jiného, prý udělá dobře kloubům.

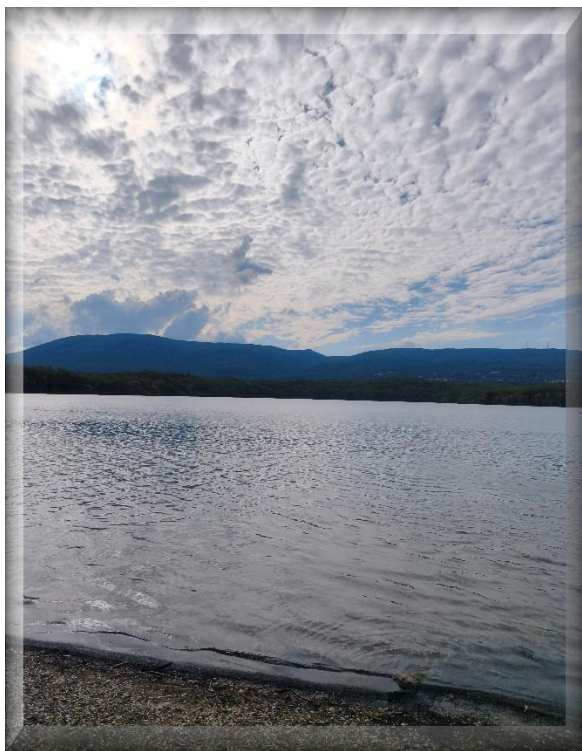
Znáte mě. Informace od starších a respektovaných kaktusářů si vždycky ověřím.

A opravdu.

Barbora není místní legenda, ale bývalý hnědouhelový lom u Oldřichova nedaleko Teplic. Když těžba skončila, příroda dostala šanci. Jáma se zaplnila vodou a vzniklo jezero s neuvěřitelně čistou vodou.

Opravdu čistou. Tak průzračnou, že jsem si říkala, jestli bych na dně nenašla nějaký ztracený Ariocarpus. Nenašla.

A tak jsme nechali Barboru Barborou a vyrazili za Mirkou.

Místo skleníku nás nejdřív přivítala... knedlíkárna.

To nevymyslíte. Mirka totiž vyrábí kolem třiceti druhů domácích knedlíků. Žádné chemické experimenty ani polotovary. Všechno čerstvé podle objednávek. Kdo chce ten svůj oblíbený druh, raději si zavolá dopředu. A kdo přijede hladový, může se rovnou posadit v jídelně na oběd.

Říkala jsem si, že bude řeč hlavně o kaktusech.

Omyl.

Nejdřív jsme se pustili do povídání o práci, o tom, co dnes znamená něco vyrábět poctivě, jak těžké je sehnat lidi a proč má den pořád jen čtyřicet hodin.

Až po chvíli jsme si uvědomili, že jsme se vlastně sešli kvůli kaktusům.

No jo.

Jenže ono je to tak vždycky. Za každým pěkným skleníkem stojí člověk. A ten bývá často mnohem zajímavější než počet žeber na kaktusu. Tak pojďte. Dnes vám představím Mirku. Ženu, která zvládá vést knedlíkárnu, starat se o rodinu, a ještě jí zbývá energie na kaktusy. A věřte, že takových lidí není nikdy dost.

Mirka není typická sběratelka, která odříká latinské názvy zpaměti. Naopak. Sama o sobě říká, že ji nejdřív zaujme krása rostliny a teprve potom zjišťuje, co si vlastně přinesla domů. Kaktusy pro ni nejsou soutěž ve znalostech, ale radost. Přitom ke kaktusům přišla poměrně pozdě. Vyrůstala v Jizerských horách, kde ji zahrada spíš trestala, než bavila. Babička ji posílala plet záhony a Mirka se přiznává, že občas vyplela i to, co plevel rozhodně nebyl. Později ji okouzily pokojové rostliny, byt připomínal malou botanickou zahradu, ale podnikání a pracovní vytížení na dlouhou dobu všechno odsunuly stranou.

Zlom přišel až před jedenácti lety na kaktusářské výstavě v Ústí nad Labem. Malé sukulentní rostliny ji doslova uchvátily. Nejdřív přišlo několik květináčků za pár korun, potom první větší nákupy, a nakonec cesta za paní Aničkou Jarošovou, od které si odvážela auto doslova nacpané rostlinami. V té chvíli už bylo jasné, že z malé záliby vzniká opravdová vášeň.

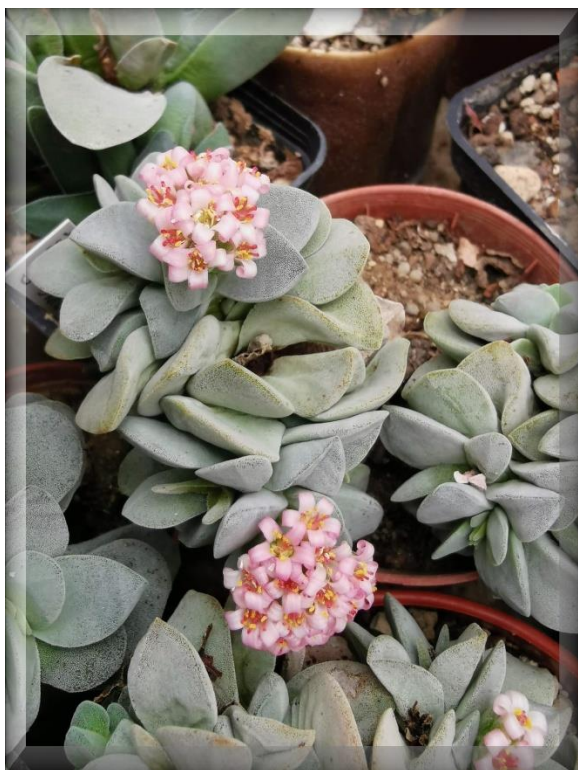
Stejně zajímavá je její cesta do kaktusářského spolku. Dlouhé roky odolávala. Ne proto, že by nechtěla mezi lidi, ale měla pocit, že na to není dost odborník. Myslela si, že členové znají každý druh, každou lokalitu a každý nový název. Vedle nich se necítila dost zkušená. K tomu přidávala ještě obavy, že jí schůzky vezmou čas, kterého měla při vedení knedlíkárny vždycky nedostatek.

Nakonec ji přemluvila kamarádka. A Mirka dnes s úsměvem říká, že to byla jedna z nejlepších věcí, které udělala. Ve spolku totiž nenašla jen zkušené pěstitele, ale partu přátel. Lidi, se kterými se schází nejen na schůzích, ale i na zahradách, výletech a společných akcích. Kaktusy sice spojují, ale zdaleka nejsou jediným tématem jejich setkávání.

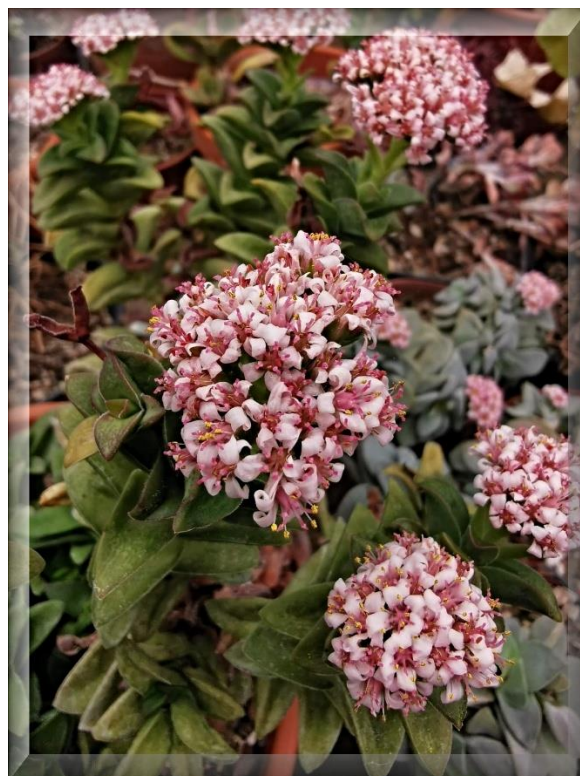
Možná právě proto Mirka dobře chápe, proč se některé ženy nebo mladší lidé do spolků bojí vstoupit. Sama ten ostych zažila. Dnes už ale ví, že není potřeba znát zpaměti stovky názvů. Stačí mít rád rostliny. Odbornost přijde časem, přátelství může přijít mnohem dříve.

Mně se na ní líbí jedna věc, která z rozhovoru vystupuje úplně nejvíc: **je nesmírně pracovitá, ale přitom zůstala obyčejná a pokorná.** Vede náročnou knedlíkárnu, vstává ve čtyři ráno, organizuje občerstvení na Trnobraní, a přesto má pocit, že "není dost odborník". Přitom právě lidé jako ona drží kluby pohromadě – vytvářejí atmosféru, přinesou koláč, propojí lidi a udělají z kaktusářského spolku místo, kam se člověk těší. To je podle mě hlavní myšlenka jejího příběhu.

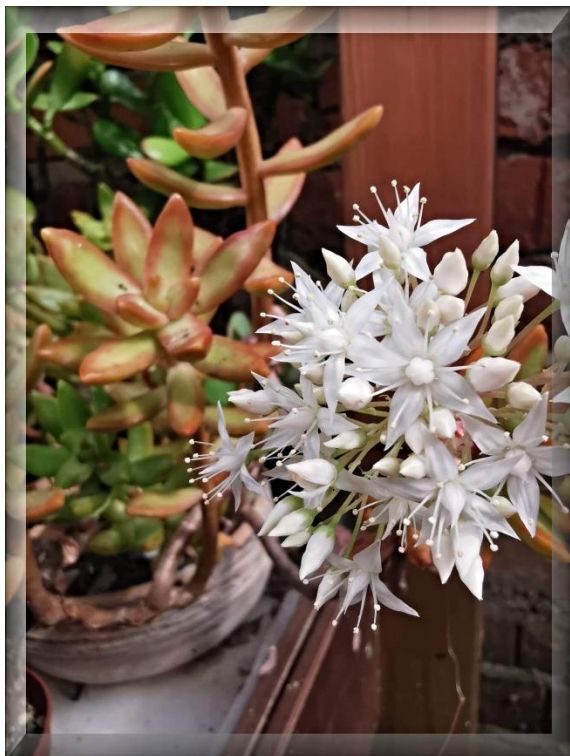
Na závěr vás čeká několik fotografií z Mirčiny sbírky. Až je budete prohlížet, vzpomeňte si na její jednoduchou filozofii: „**Nejdřív se mi musí líbit. Co je to vlastně za druh, zjistím až potom.**“

CRASSULA MORGAN'S BEAUTY

CRASSULA SPRINGTIME

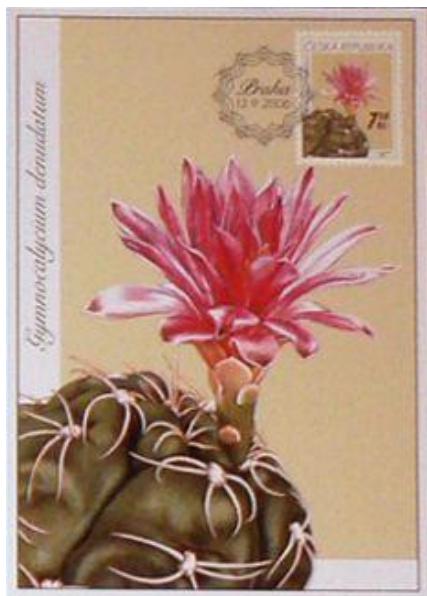
SEDUM NUSSBAUMERIANUM

EUPHORBIA DECARYI

Petra Tvrdíková

Sběratelství a umění

Filatelie do třetice.

Letos si můžeme připomenout dvacet let od vydání první (a zatím jediné) série známek s tematikou kaktusů v České republice. Dne 13. září 2006 vydala Česká pošta v edici Pěstitelství celkem čtyři známky s vyobrazením kaktusů. Objevily se na nich druhy *Gymnocalycium denudatum* cv. Šuba, *Obregonia denegrii* (obě s nominální hodnotou 7,50 Kč) a *Astrophytum asterias* a *Cinthis knizei* (s nominální hodnotou 10 Kč). Znamky byly vtištěny ofsetem po dvou v soutiskových 50kusových arších a současně byly vydány obálky prvního dne (FDC), nálepní listy (NL), sešitky s 5 známkami a pohlednice se známkou (cartes maxima). Jedním z iniciátorů vydání těchto známek byl tehdejší předseda Spolku p. Ivan Běťák. Vlastní výtvarné řešení vypracovali manželé Libuše a Jaromír Knotkovi, autoři mnoha návrhů známek a ilustrací zaměřených na přírodní tematiku. Pro ukázkou jsem si vybral méně známou filatelistickou skupinu, a to cartes maximum. Jedná se o analogické pohlednice kombinující poštovní známku, pohlednici se stejným motivem a příležitostné razítko.

Zájemce o bližší informace o těchto českých známkách mohou ještě odkázat na následující články, případně na stránky České pošty.

Gratias, Jan. 2006. Vydání prvních českých známek s kaktusářskou tematikou. I.N.Cact.cz. 2006/10. <https://www.cact.cz/noviny/2006/10/znamky.htm>. 2026-08-15.

Běťák, Ivan. 2006. První české známky s tematikou kaktusů. Kaktusy, 42(4): 116-117.

Jan Mynář

Vzpomínka na Václava Větvičku (13. 1. 1938 – 29. 7. 2026)

Ve věku 88 let zemřel známý botanik a dlouholetý ředitel pražské Botanické zahrady Václav Větvička. Patřil ke známým popularizátorům říše rostlin. Mnoho let pracoval v Botanickém ústavu ČSAV v Průhonicích, v letech 2007–2020 byl také vedoucím zámeckého parku ve Štítně. Ředitelem Botanické zahrady v Praze Na Slupi byl v letech 1992 až 2007. Za 15 let se mu podařilo vrátit zahradě někdejší tvář (podle vlastního motta „Botanická zahrada je zelenou vizitkou Karlovy univerzity“), rozšířit ji o odpočinkové refugium, upravit exteriéry a hlavně ideově navrhl a inicioval výstavbu nových tropických a subtropických skleníků (1996–2000).

Václav Větvička je držitelem čestného ocenění Zasloužilý člen Spolku pěstitelů kaktusů a sukulentů v Praze, které obdržel k příležitosti 100. výročí nepřetržitého trvání Spolku v roce 2022 za trvalou podporu činnosti SPKS.

Pan Václav Větvička byl veřejně známou osobností, teprve teď, když nás opustil, jsem si uvědomil, že ho znalo mnoho lidí, ale málokdo se s ním osobně setkal. Já jsem tu příležitost měl 2x až 3x měsíčně v naší spolkové knihovně, která je umístěna ve správní budově Botanické zahrady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. Předchozí předseda Spolku Ivan Běťák s Václavem Větvičkou navázal trvalou a pro náš spolek výhodnou spolupráci, která přetrvává dodnes. Díky podpoře ředitele V. Větvičky jsme zakotvili v botanické zahradě, kde máme uloženu knihovnu, schází se zde výbor Spolku a pořádáme své výstavy kaktusů a sukulentů.

Jak jsem napsal, celkem pravidelně jsme se potkávali v knihovně, kde měl pan Větvička osobní archiv, a dosti často se v něm „přehraboval“. Poznal jsem ho z jeho každodenní stránky: občas s nadhledem, občas s kletbami mezi rty, často byl ustaraný, někdy nemluvný anebo naopak velmi mluvňý. Vždy však byl plný energie, zápalu pro věc, které se zrovna věnoval. Čas od času jsme si povídali, a to o všem. Nevím, zda pan Větvička někdy vlastnil či pěstoval kaktusy, ale psát to, že přírodu miloval ve všech jejích podobách, zní jako klišé. Ale byla to realita. Co nás spojovalo, byl zájem o cestování po českých, moravských slezských a slovenských zemích, a zájem o všechno, co se na cestách dalo potkat. On se navíc zajímal i o český jazyk. Nemohu zapomenout na jeho sobotní ranní pořady na Dvojce, kde měl jednou za čtvrt roku několika hodinový monolog o přírodě, českém jazyku, cestování. Co nám po něm ještě zbylo, jsou všechny ty jeho myšlenky přetvářené do dlouhé řady populárních knih, jako např.: *Moje vzpomínková dobrá jitra*, *Jak voní můj domov*, *Poutník okouzlený rodnou zemí* a dalšími. Napsal dlouhou řadu populárně naučných a odborných textů, hovořil v různých zahrádkářských poradnách, věnoval se šíření znalostí a do přírody „zatahoval“ kulturu. Popularizoval vědu, kde se dalo. Neznám všechny aktivity, kterým se věnoval, asi jich bylo více, než si uvědomuji. Na naši dobu renezanční člověk.

Jsem rád, že jsem se s ním potkal.

Lubomír Berka

foto Jaroslav Vích

Bylo, nebylo

Je období prázdnin, dovolená ubíhá na 1000 % a děti jsou odesílány někam pryč, nejlépe na letní tábory. Dnes, kdy nás kaktusáře dohání demografická krize, si nedokážeme představit, že by se našlo 30 dětí, které by odjely na tábor a po celou dobu tábora by se zajímaly o kaktusy.

Tohle se opravdu přihodilo v roce 1990, kdy se v Podhradí na Sázavě uskutečnil tábor s celotáborovou hrou na téma A. V. Frič – Lovec kaktusů. Tábor organizovala Stanice přírodovědců Smíchov (ul. Nikose Belojanise) a vedli Antonín Krejčík (jednatel SPKS v letech 1988–2008), který ve Stanici dělal řadu let vedoucího a Jaroslav Šnicer. Tábor probíhal jako klasický tábor, jen s tím rozdílem, že místo bodů účastníci dostávali kaktusy, které poskytli kaktusářští sponzoři (Krejčík, Ullmann, Horáček, Jakubec a další). Součástí tábora byl i výlet do Ondřejova do sbírky Josefa Zemana.

Nevím, zda se z některého z účastníků stal aktivní pěstitel kaktusů a sukulentů, ale zachoval se námět táborové hry, pár fotografií a již zasuté vzpomínky.

Lubomír Berka

Jaroslav Šnicer při nácviku roubování.

Josef Zeman, Ondřejov.

Vedoucí tábora Antonín Krejčík.

Příspěvky do Věstníku posílejte na adresu:

předseda SPKS: Lubomír Berka, Libice 10, Rybníky, 263 01, e-mail: predseda@spks.cz

jednatel SPKS: Jaroslav Bohata, 9. května 27, Kozojedy, 281 63, e-mail: jednatel@spks.cz

<http://www.spks.cz/>

<https://www.facebook.com/SPKSPraha.cz>